D. QUAE OLIM THESSALONICENSI, NUNC SIDONIO ADSCRIBIMUS

LXIX [Ant. Thess. LIV G.–P.]

γηραλέον νεφέλας τρῦχος τόδε καὶ τριέλικτον
ἰχνοπέδαν καὶ τὰς νευροτενεῖς παγίδας
κλωβούς τ' ἀμφιρρῶγας ἀνασπαστούς τε δεράγχας
καὶ πυρὶ θηγαλέους ὀξυπαγεῖς στάλικας
καὶ τὰν εὔκολλον δρυὸς ἰκμάδα τόν τε πετηνῶν
ἀγρευτὰν ἰξῷ μυδαλέον δόνακα
καὶ κρυφίου τρίκλωστον ἐπισπαστῆρα βόλοιο
ἄρκυν τε κλαγερῶν λαιμοπέδαν γεράνων
σοί, Πὰν ὦ σκοπιῆτα, γέρας θέτο παῖς Νεολᾴδα
Κραῦγις ὁ θηρευτὰς Ἀρκὰς ἀπ' Ὀρχομενοῦ.

LXX [Ant. Thess. LXXXVI G.–P.]

Ταντα λὶς †ἅδε ποχ' ἅδε δὶς ἑπτὰ τέκνα† τεκοῦσα
γαστρὶ μιᾷ Φοίβῳ θῦμα καὶ Ἀρτέμιδι·
κούρα γὰρ προὔπεμψε κόραις φόνον, ἄρσεσι δ' ἄρσην,
δισσοὶ γὰρ δισσὰς ἔκτανον ἑβδομάδας.
ἁ δὲ τόσας ἀγέλας μάτηρ πάρος, ἁ πάρος εὔπαις,
οὐδ' ἐφ' ἑνὶ τλάμων λείπετο γηροκόμῳ·
μάτηρ δ' οὐχ ὑπὸ παισίν, ὅπερ θέμις, ἀλλ' ὑπὸ ματρός
παῖδες ἐς ἀλγεινοὺς πάντες ἄγοντο τάφους.
Τάνταλε, καὶ δὲ σὲ γλῶσσα διώλεσε καὶ σέο κούραν·
χἀ μὲν ἐπετρώθη, σοὶ δ' ἔπι δεῖμα λίθος.